ԺԵ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3785 — 18/30 ՕԳՈՍՏՈՍ 1898 — 13 ԲԱՊԻԻԼ, ԱՒԱՐ 1316 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

درجخانه‌دار اداره‌سی غزته (آرمونی) عدلیه عدلیه‌سی

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել

ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեաց խան

Les annonces sont reçues

à la Direction du Journal "ARÉVELK„

Galata, CONSTANTINOPLE.

20 ՓԱՐԱ.

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոլսոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս

» » » » վեցամսեայ. 70 »

» » » » եռամսեայ. 40 »

Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրռ.

» » » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխանակի փոստային գրասենեակ, 115 դրուշ. փոխ. 100 դրուշի հաշուով:

Տեղական բոլոր ծախքը յաջորդներուն կը վերադրուի:

Յաճախողներուն համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ.

ԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ ՄԵՐ ՄԷՋ

Ինչպէս որ ամէն առաւօտ իրեն յատուկ հիւանդութեանց ենթակայ է, հոգեկան և մտաւորական մասնաւոր ախտեր կամ վիճակներ ալ կան որ կեանքի զանազան շրջաններուն մասնաւոր են, ընդհանրապէս: Այնպէս որ, օրինակի համար, երբ մէկը յուզագէմ թաղականի մը կամ հոգաբարձուի մը և ծանծաղամիտ մխիթարի մը խօսքը կ'ընէ, անմիջապէս զուգընթաց գաղափարներու չղթան մեր երեւակայութեան առջեւ կը պատկերացնէ կաշա ու կապիտ և հաստ-որովայն ծերունի մը, ընկալեալ գաղափարներու և հնաւանդ նախապաշարումներու կալապարի մը մէջ ձուլուած մտքով և ամբրյական կարծր սրտով մը օժտուած:

Այդ կարգի տիպարները չեն պակսիր, երբեմն հոս, մեր մօտը, թաղականութեան ընտրութիւններու շրջանակին մէջ, ինչպէս մանաւանդ գաւառներու խորը, ուր կրթութիւն և գաստիարակութիւն անշուշտ տակաւին մեծ դեր մը ունին կատարելիք:

Բայց գաստղութեան օրէնքները բոլորովին վեր ի վայր կը շրջին, երբ մարդ կը տեղեկանայ թէ գերերու արտասովոր փոփոխութեամբ մը, ամերյական հովիւը առնող նորը ալ պակաս չեն, մանաւանդ գաւառներու մէջ, խափանարար ըլլալու համար կրթական գործին որ ամէնէն առաջ նորերուն սրտին մօտիկ հանգամանք մը պարտի ունենալ:

Մենք բնաւ քաղաքներուն չենք այն նախապաշարումները որոնց հաւնմամբ նորերուն կրթական ուղղութիւնը միշտ լաւագոյնը կը սեպուի իր տեսակին մէջ, բայց երբ կը տեսնենք որ հիմնապէս պարկեշտ և կրթասէր երիտասարդներ ձեռք ձեռքի տուած իրարէն չանգեր կ'ընեն իրենց ապրած միջավայրին մնաւոր և բարոյական մթնոլորտը ընդլայնելու համար, կրթական հաստատութիւնները բարւոքելով, անշուշտ մեծ ցաւ կը զգանք տեսնելով այն խուլ հակառակութիւնը որ իրենց չանգերը ապարդիւն թողուլու համար կը մղուի այսօր մխիթարին, վաղը մխիթարդուհին կողմէ:

Մենք տեսած ենք արուարձաններ, նոյն իսկ Պոլսոյ մէջ, ուր մխիթար և մխիթարուհի, կամ թաղական խորհրդի անդամ, և այս վերջինին զաւակը, մէկզմէկ անկատուելով և հակառակ կուսակցութեանց բաժնուելով, դպրոցական խնդիրներու համար պայքարներ մղած են, եւ չենք զարմացած, գիտնալով թէ չատ անգամ հիներուն կրթական գործերու մէջ ունեցած ձեռնհասութիւնը մրչամի անբաւական և երբեմն նորերուն յաւակնոտութիւնը և կրթութեան անուան տակ աքօղած անկըրթութիւնը մրչալի դպրի է: Միւս կողմէ, կրթական սկզբունքի մը չուրջը դարձած և հայրը զաւկին բաժնելու աստիճան անկեղծօրէն յարգուած կրթական սկզբունքէ մը ծագած վէճ մը, որքան որ ագեղ ըլլայ ըստ ինքեան, գէթ ձեւով մեղմացուցիչ պարագայ մը ունի կարծես իր մէջ:

Բայց ինչպէս որ վերը ըսինք, կարելի չէ արդար զայրոյթ մը չզգալ տեղեկանալով գաւառական քաղաքներ կան դեռ այսօրուր մխիթար և մխիթարուհի առանց կրթական որոշ սկզբունքի մը ծառայել կարծելու և միայն անձնական հաշիւներով, ձեռք ձեռքի տուած կը փորձեն քանդել ինչ որ հանրութեան բարւոքն և գաստիարակութեան օգտին համար, գործի տէր, խելքը գլուխը և ձեռնհաս երիտասարդներ կ'ուզեն չունել գովելի գործունէութեամբ:

Թօպքերնիս Կիրաունի մանաւուրհլով, յաւօր կը տեղեկանանք թէ քաղքին մէջ պատահաւոր դէպք դրաւած և բարոյական արժանիքի տէր եղող երիտասարդներ որոնք առանց և է նիւթական ակնկալութեան ազգային երկտեւ մանկուան կրթութեան համար անձնուէր ջանքեր կ'ընէին, նորաձոյ գժտութեանց մատնուած են այս օրերս այն անբնական օժանդակութեան պատճառաւ որ խումբ մը կարճամիտ երիտասարդներ պաշտօնական մխիթարի մը դաւիճի անձնական շահերու և կիրքերու սիրուն մղած պայքարին մասնակցելով, տեղւոյն խոհուն և լրջամիտ ազգայիններուն արգելք կ'ըլլան և ան ատ կը հետապնդեն գաստիարակութեան բարենպատակ գործին մասնակցութենէ:

Մխիթար մը, մանաւանդ երբ կը նկրտի ընդհանուր երկրին համար օգտակարութիւն ունեցող գաստիարակութեան գործը խանգարել, կընայ հետացուցիչ: Այդ բան եթէ չարգարացնէ, կընայ գոնչէ բացատրել —մանաւանդ երբ մխիթարուհին բանական լուսամիտ չէ —մխիթարդուհւոյն հօրը վրէժը լուծելը ընկերներէն. բայց ինչ որ հոգեկան տխուր վիճակի մը յայտառայ նշանն է, այն ալ այն աղնիւ զգացմանց կուբացուցիչ է առանց որուն երիտասարդ հոգիներ, դեռ նիւթական ազատ հաչիւներու և անձնական ապագայ կիրքերու յարաւացած մրրկալից հովերէն չզբոյցած, կարող չեն ընդհանուրի օգուտը մանաւորին գոհել և այդ օգտին համար աշխատողութիւններու ջանքերուն փոխանակ օժանդակելու, զանոնք ամրութեան մատնել, պարտադանց մխիթարներու և մխիթարուհիներու հետ միանալով:

Ամենայնիւ պաշտօնեաներ չատ անգամ կուգան ու կ'երթան և հացի խնդիրը ամէն տեղ չատ տեսակ պայքարներու տեղի տուած է, այն հանգիստաւոր օրէն ի վեր երբ մարդ ճակտին քրտինքով պարտաւորուեցաւ ուտել իր հացը: բայց կիրաունի ազգայինները թո՛ղ լաւ գիտնան թէ կրթութիւն և դաստիարակութիւն այնպիսի նուիրական սկզբունքներ են զորս մարդոց համար ստեղծած է Աստուած և զորս միայն որ պիտի կարենանք թեթեւցնել մեր անձին և ուրիշներուն համար կեանքի պայքարին առթած բոլոր դառնութիւնները:

Որչա՛փ անձնականվէճեր և խնդիրներ կան օրոնցմէ հացի խնդիրը ո՛և է գեր չունի և եթէ քննենք անոնց սկզբնապատճառները, ուրիշ բան չտիտի դանենք յաճախ, եթէ ոչ դէշ հասկցուած ԵՍ մը, խոպան մնացած մտքէ մը և կէս մշակուած հոգիէ մը ծնած:

Որպէս զի այդ կարգի գրժտութիւններ անկարելի ըլլան, մանաւանդ հացի խնդիրը նուազ ծանրութեամբ ճնշէ ներկայ և մանաւանդ ապագայ սերունդին ուսերուն վրայ, ծեր ու երիտասարդ թաղականներ, մեծ ու փոքր հոգաբարձուներ, մխիթար և մխիթարուհի, վերջապէս բոլոր հատարակութիւնը, հոս կամ այլուր, կիրառանի մէջ ինչպէս Սամսոն, պարտական են վարժարաններու չուրջը բոլորիլ և անկեղծ ու անձնուէր ջանքերով աստուածնորհ կրթութեան և դաստիարակութեան դործին, որով միայն կարելի է նպաստել մարդկութեան նիւթական և բարոյական յառաջդիմութեան և ապահովել ընդհանուրին համերաշխութիւնը մարդկային ընկերութեան մէջ:

ՋԱՐՆԱ ԵՈՒՍՈՒՓԵԱՆ

Գերմանիայէ վերադարձած երիտասարդ մը պատրաստ է դպրոցներու մէջ կամ մասնաւորներու Գերմաներէնի դասեր տալ: Դիմել Աբեղեան խմբագրատունը:

ՍԱՄՍՈՒՆԱԿԱՆ ՇՈՒՐՋԸ

ՍԻՐՈՎ ԹԻ ՀԱՇՈՒՄՈՎ

Ձիւղը բանալ իբր հետաւոր գաւառացի մը այդ Հարցումին խնամոց հասկրցայ: Կարեմմանաւոր միջավայրերու կը պատկանի այդ հարցումը: Մեր կողմերը ակռ կ'ընդունի իր հովերէ գութեան մէջ ունեցած նշանակութեամբ և չծիծաղիք երբ բանի մը հաշիւ չեն փնտռեր ամուսնութեան մէջ: Պոլիս՝ աղջիկը իր հետ օժիտ կը տանի, իմ բնակավայրս մէջ ատան ապրիկան հօրը և մօրը օժիտ կուտայ:

Հոն ամուսնութիւնը տարբ է և իր վիճակները բնաւ գանգատի տեղի չեն տար: 17-18, չատ չատ 20 տարեկան պատանի մը և 16-17 տարեկան պատանւոյն մը ամուսնացած կ'ըլլան, և քանի մը տարիէն մէկ երկու հիւանդութիւններ ախտանալով, երբեք ժամանակ չեն ունենար հաչիւը փնտռելու: Այդ կողմերը հարիւրին մէկ ամուրի չի գտնուիր և կը վաստչացնեմ թէ ամուսնացածները եթէ վիշտ ալ ունենան, երկնային հրաման մը նիստանելով, բնաւ գանգատ չեն բերէր, իբր բնական բան մը կը նկատեն արատաւէրն ալ ժպտելուն պէս:

Ռուսոյի երազած նախնական կեանքը, հոգի մարդուն տարբ և անձնական կեանքը զոր Թօլսթօ այնչափ երգեցուն գործով կը պատկերացնէ, սա հնչակեալները ուներ որ լոյս ու նեղատաւորած հոգիներու գոյութեանը անկասկած, իր փոքր ծիրը կը բոլորէ և ինքն իր մէջ կը հանգի:

Հոն երկի կնկան հաւատարմութեան խնդիրը դեռ չէ յուզած ու մեր կիները իրաւ չատ գեղատես ու կը ծառան բանմանութիւններէն գուրս, այլ նորէն սիրելի են մեզի, որովհետեւ լաւ մայրեր և առիւծ սիրողներ են:

Սէրն ալ, մենք գաւառացիներս, չենք ըմբռներ ձեր հասկցածին պէս: կրթուած միջավայրերու սէրը կը յայտնուի կեղծ ժպիտներով, բառարկու այլ գործարք առերով, դիրքին երդումներով: Մեր կողմերու սէրը տարբեր է ձերինին: Անձնասէր ու անյագ է այն սէրը, կուժի մը վրայ կամ ցորենի որաներու քով ճակտի թեթեւ կարմրով մը խոստովանուած: Ու հոն սիրողները եթէ բնաւորք կազմին, երջանիկ կ'ըլլան: եթէ չկազմին, կամաց կամաց կ'այրին ու մոխիր կը դառնան:

Գեղով գործացած տեսիլքու համար ձեր հարցումին,—որովհետեւ պիտ անձնուհա կը դամ,—Գ. Մամուրեան կը հաճի իմ տեղս պատասխանել: «Բնականքի մը առաջին հմիր աչքը բլալու է, բայց ոչ մոլի և ոգրող կիրքէր որ կանուխ կրնայ անհետանալ: Աշխատասէր ու գործունեայ երիտասարդ մը երջանիկ բնականք կազմելու համար պէտք չունի հաչիւ փնտռելու, բաւ է որ սիրէ և սիրուած ու կրնայ երջանիկ ըլլալ: Իսկ տէրտ և նիւթապէս անհարող երիտասարդ մը, որ հաչիւի համար կ'ամուսնանայ, հարիւրին ութսուն գժբաղդ կ'ըլլայ: Սակն պարագայի մէջ, հաչիւը երկարգային գիրքը բանելու է ամուսնութեան մէջ»: Ահագոյն գրաղէպէն կարծիքն է այս, որ գրամին կարծիքն է ամուսնութեան մէջ:

Ու եթէ ներքև, որ երեւակայած երջանկութիւնս կամաց մը խոտոտանիմ, պիտի ըսեմ թէ գայն մաքուր և անկեղծ սիրոյ մէջ ու միայն սիրոյ մէջ պիտի փրնտռեմ, միայ նկատելով թէ, կարելի է փոտոտոր հաչիւը դէմս հանէ հոգւով ու մարմնով ազեղ արարած մը, ուստի ամուսնութիւնները պիտի ըլլան ազատանէ և ունիմ երկու հոգի ալ մօտաւորապէս մէկ չորրորդը երկրագործութեան այլ և այլ ձեւերով կը հանէ իր ապրուստը:

Իզմիր — Ռ. ՈՐԲԵՐԵԱՆ

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՆԻՒԹԵՐ

ԺՈՂՈՒՐԴԻՆ ԶԲԱՂՄՈՒԹԻՒՆԸ ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՄԷՋ ԵՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԲԱՇԽՈՒՄԸ

Տնտեսական յօդուածներու չարքի մը մէջ պիտի նշանակեմ այն կարեւոր գրաւումները, որոնցմով Թուրքիոյ ժողովուրդները կը պատրաստին թէ՛ հարատեւելու թէ՛ ապրելու համար:

1. Երկրագործու-թիւն.—Թուրքիոյ ժողովրդին եօթը ութերորդը կը պարապի երկրագործութեամբ և անոր յարակից գործերով, խնամարածութեան, պարտիզագործութեան, այգեգործութեան, բամպակի և ծխախոտի մշակութեան, չերմոցագործութեան: Լեռներու և դաշտերու բոլոր բնակիչները և քաղաքներու բնակիչներուն ալ մեծաւորապէս մէկ չորրորդը երկրագործութեան այլ և այլ ձեւերով կը հանի իր ապրուստը:

Հողի պարարտութիւնը, ինչպէս ամէն տեղ, այնպէս ալ Թուրքիոյ մէջ կախում ունի ջրերէն: Ջուրերը ոռոգելով, հողերը կը պարարտանան և կը դառնան պտղաբեր: Ջուրերը կը բերեն նաեւ հողերուն վրայ նստած աղերը, որոնք հողերուն պարարտութիւնը կ'աւելցնեն: Ջուրերը կը մաքրեն հողերը, կը հեռացնեն անոնց վրայ նստած աղտերը, որոնք կրնային վնասակար ըլլալ բոյսերուն: Ջուրերը կը զովացնեն հողերը, որոնք կը տաքնան արեւուն տակ: Ջուրերը կը խոնաւացնեն հողերը, որոնք կը չորնան արեւուն տակ: Ջուրերը կը հեշտացնեն հողերուն մշակութիւնը, որ կը դիւրանայ ջրերուն շնորհիւ:

Ջուրերը կը բերեն հողերուն վրայ նաեւ սերմերը, որոնք կը ցանուին ջուրերուն վրայ: Ջուրերը կը տանին սերմերը հեռաւոր տեղեր, ուր կը բուսնին: Ջուրերը կը տանին նաեւ բոյսերուն սերմերը, որոնք կը բուսնին ջուրերուն ափերուն վրայ: Ջուրերը կը տանին նաեւ ծառերուն սերմերը, որոնք կը բուսնին ջուրերուն ափերուն վրայ: Ջուրերը կը տանին նաեւ ծառերուն սերմերը, որոնք կը բուսնին ջուրերուն ափերուն վրայ:

Ջուրերը կը տանին նաեւ ծառ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ

Հատոր երրորդ, 28 Օգոստոս

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ՈՒՍՈՒՑՉՈՒԹԵԱՆ

Պատմեցին մեզ հին ուսուցիչները, որ Շուշանիկ Վարդանի դուստրը, որ Վահան Մամիկոնեանի թոռնուհին էր, ամուսնացած էր Վրաց Վաչէ իշխանի հետ։ Վաչէ իշխանը, որ Վրաստանի մեծ իշխանն էր, ունէր մեծ տիրապետութիւն։ Նա ամուսնացած էր Շուշանիկ Վարդանի դստեր հետ, որ Վահան Մամիկոնեանի թոռնուհին էր։ Վաչէ իշխանը

ԴՈՆՏ ՔՎԱՆՇՈՒՎԱՅՍ

ԵՍԻՆ ԻՎԱՆՈՎԻՉ

Ա.

ԴՈՆՏ ՔՎԱՆՇՈՒՎԱՅՍ ՎԱՂՈՒՑ

—Մինչ, ասում էր Գևորգը, ես կարծում եմ, որ ամենից առաջ պետք է ուսումնասիրել ժողովրդի հոգեբանությունը, նրա ավանդությունները, սովորությունները, հասկանալ նրա ոգին, ապրել նրա կյանքով, ուրախանալ նրա հաղթանակներով, տանջվել նրա տանջանքներով, ատել նրա թշնամիներին, սիրել նրա բարեկամներին, և միայն այդ ժամանակ կարելի կլինի ստեղծել ազգային գրականություն, որ ոչ միայն ներկայացնի ժողովրդի կյանքը, այլև կարողանա ազդել նրա վրա, զարգացնել նրա ճաշակը, ազնվացնել նրա բարքերը։

Ես ոչինչ չէի ասում, ոչինչ չէի առարկում, ոչինչ չէի հարցնում, ես միայն լսում էի, ինչպես միշտ, և ինձ թվում էր, թե ես ամեն ինչ հասկանում եմ, ինչ որ ասում էր Գևորգը, և ինձ թվում էր, թե ես ամեն ինչ գիտեմ, ինչ որ նա գիտի։ Ես ինձ համարում էի նրա ամենամոտիկ ընկերը, նրա ամենամտերիմ բարեկամը, նրա ամենանվիրական աշակերտը։ Ես ինձ համարում էի նրա ամենաերջանիկ մարդը, որովհետև ես ամեն օր տեսնում էի նրան, ամեն օր խոսում էի նրա հետ, ամեն օր լսում էի նրա խոսքերը։